

TEZAUUR LITURGIC
6 FEBRUARIE

SLUJBA
SF. IERARH
VUCOL,
EPISCOPUL
SMIRNEI

ATENA, 2020

06 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΒΟΥΚΟΛΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τό·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν
Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ
Ἄσίου. Ἦχος δ' . Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἄρετῶν ταῖς λαμπρότησι, ἀπαστράπτων τοῖς
πέρασιν, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, ἱεραρχῶν
ἀκροθίνιον, σοφία τῶν λόγων σου, Ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ, διδασκάλων ὁμότροπος, καὶ ὁμότιμος,
μαθητῆς θεηγόρος Ἀποστόλων, γεγονῶς σοφὸς
Βουκόλε, ἱερομύστα θεσπέσιε.

Τὸ Πανάγιον Πνεῦμά σε, ἀγίασαν μακάριε, διὰ σοῦ
τῆ ποιμνῆ σου δαψιλεύεται, ἀγιασμὸν καὶ χαρίσματα,
παντοῖα δωρούμενον· ὅθεν ἅπαντες πιστῶς, τὴν σὴν
μνήμην γεραίροντες, ἀρυόμεθα, ἰλασμὸν φωτισμὸν
καὶ σωτηρίαν, Ἱεράρχα τοῦ Κυρίου, καὶ μυστολέκτα
θεόσοφε.

Ὁρθοδόξων τὸν πρόμαχον, καὶ τῆς Σμύρνης
θεόσοφον, Ἱεράρχην ἅσμασιν εὐφημήσωμεν, ὅτι τὸν
δρόμον τετέλεκε, τὴν πίστιν τετήρηκε, καὶ ἐδείχθη
ἀληθῶς, εὐσεβείας διδάσκαλος, ἰκετεύει τε, τοῦ
σωθῆνα πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, τὰς ψυχὰς τῶν
ἀνυμνούντων, Τριάδος μίαν Θεότητα.

*Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης.*

Φωτὶ τῶν Θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνία μυστικῶς, τῆς θείας Ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην Πάτερ, ταῖς Ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον, Βουκόλε ἀγιώτατε ἀγίασαν, διὰ σοῦ ἀγιασμόν, τοῖς πίσει προσιούσι, παρέχει θεοφόρε, καὶ φωτισμόν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαούς, σοφὲ ἀγαθοδότης, προσάγων τῷ Σωτῆρι, ἱεουργὸς ὡς Ἱερώτατος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'.

Θεράπων ὄντως Χριστοῦ, παμμακάριστε Βουκόλε Ἱεράρχα, σὺ ταῖς τῶν Ἀποστόλων διδασκαλίαις ἐπόμενος, τῆς Τριάδος ἐγένου λαμπρὸν οἰκητήριον, καὶ θείων χαρισμάτων ἀξιωθεὶς, τῆς λογικῆς μάνδρας τοῦ Χριστοῦ, ποιμὴν καλὸς ἀναδέδειξαι· ἐκ δὲ σκότους τῆς πλάνης, εἰς γνῶσιν ἀληθῆ δαδουχῶν τὰ ἔθνη ὠδήγησας, τῷ φωτὶ τῆς εὐσεβείας· ὅθεν καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Σωτῆρι λειτουργῶν νῦν ἐν οὐρανοῖς, μὴ διαλίπης πρεσβεύων ἀπὸ πάσης ἐναντίας περιστάσεως, ῥυσθῆναι τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ. α'

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχος Λόγος τοῦ Πατρός, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκοτὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς

βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῶ τῷ νομικῷ καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς. Ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι

πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 1'.32)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται

αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστης γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τὴν εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ

δόξη αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαὶ αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'. 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελιωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου σήμερον ἐν Κυρίῳ, πόλις ἡ τῶν Σμυρναίων, πνευματικῶς πανηγυρίζουσα· ἰδοὺ γὰρ παρέστιν ἡ ἐτήσιος μνήμη τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχου, Βουκόλου τοῦ παμμάκαρος· δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν ταις ἀρεταῖς φαιδρύνοντες, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ δοξάσωμεν, τὸν τοῦτον δοξάσαντα Σωτῆρα Κύριον.

Ὁ αὐτός.

Ἐπέλαμψε σήμερον, ἢ πάνσεπτος μνήμη τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχου, Βουκόλου τοῦ παμμάκαρος, καὶ πάντες πόθῳ προστρέχουσι τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, τὰς ἰάσεις πλουσίως ἀρυόμενοι· διὸ γεραίρει αὐτὸν πόλις ἅπασα, θείοις ἐγκωμίοις καταστέφουσα, καὶ λέγουσα· χαίροις, τῶν Ἀποστόλων ὁ σεπτὸς διάδοχος, καὶ τῶν Σμυρναίων πρόεδρος, ὁ πρεσβεύων Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ αὐτός.

Ἐκ κοιλίας μητρός, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, δοχεῖον σεπτὸν ἐγένου τοῦ Πνεύματος· ὅθεν, καὶ ὁ ἠγαπημένος μαθητής, ἐπαξίως σε ποιμένα τῆς Σμύρνης προχειρίζεται· ἦνπερ καθάπερ λύχνος φαινός, ταῖς ἀρεταῖς ἐφωταγώγησας, καὶ τῇ σαγήνῃ τῶν θείων λόγων σου πάντας εἰς πίστιν προσείλκυσας, τοῦ Θεολόγου διάδοχε σεπτέ, Βουκόλε Ὅσιε.

Ἦχος β'.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις καθοπλισθεῖς, ἀσεβείας τὴν πλάνην κατέβαλες Ὅσιε· καὶ τῷ ἀϋλῷ φωτὶ τῶν θεουργιῶν ἐλλαμφθεῖς, ἄγγελος ἐν σαρκὶ ἐφάνης πανόλβιε, πολιτείας τύπος θεαρέστου καὶ ὑπογραμμὸς τῇ ποιμνῇ σου γενόμενος· ὅθεν, ἐπαξίως ἐδόξασε τοῖς θαύμασι, σοῦ τὴν μνήμην τὴν πανίερον ὁ Κύριος, καὶ ἡμῖν δωρεῖται διὰ σοῦ ἰλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τῶν πιστῶν τὴν προστασίαν, τὴν τρυφήν τῶν ἀγαθῶν, Ἱεραρχῶν τὸ καύχημα, Βουκόλον τὸν αἰοίδιμον τιμητικῶς ἀνυμνήσωμεν· ἐν ταῖς αὐλαῖς γὰρ Κυρίου ἐμφυτευθεὶς, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἐπλήθυνε τὰ ποιμνία τῶν λογικῶν προβάτων Χριστοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν Ἱερὸν ἢ Ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ, ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πᾶσαν, ἀρετῆς ἐν σεαυτῷ, συλλαβὸν ἰδέαν παμμάκαρ, ὄντως ἐδείχθης κανὼν, βίου ἀκριβέστατος, καὶ ἀνεκήρυξας, ἀγνοούντων τοῖς πλήθεσι, Τριάδος τὸ κράτος, καὶ ἀπαντησάμενος, ἐκ ζωηρῶν πηγῶν, νάματα ζωῆς αἰωνίου, ταύτης κληρονόμος ἀξίως, γέγονας Βουκόλε ἱερώτατε.

Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ᾠφθης, ζηλωτῆς τῶν τοῦ Χριστοῦ, θείων προσταγμάτων παμμάκαρ, καὶ εὐσεβῶν καλλονῆ· ὅθεν καὶ προστάτην σε, τῆς Ἐκκλησίας θερμόν, τῆς Σμυρναίων προὔβαλετο, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Βουκόλε

σεβάσμιε, θεράπον ὄντως Χριστοῦ· Ὡ νῦν
παριστάμενος μάκαρ, μὴ παύση πρεσβεύων, σωθῆναι
πάντας τοὺς γεραίροντας τὴν μνήμην σου.

*Στ.: Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ
οἱ ὅσοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Κλέος, ἱερέων καὶ πιστῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα
Πάτερ, σὲ εὐφημοῦμεν φαιδρῶς, ἄσμασι γεραίροντες,
μνήμην τὴν πάντιμον· τοῖς Χριστοῦ γὰρ διδάγμασι,
κατακολουθήσας, ἔλαμψας τῇ ποιίμνῃ σου, καὶ
μυστηρίων Θεοῦ, Πνεύματος Ἁγίου μεθέξει, γέγονας
πιστὸς οἰκονόμος, βρῦων τοῖς χαρίσμασιν ἀοίδιμε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σήμερον, ἡ τῶν Συμυρναίων πόλις, ταῖς σαῖς
Ἱεράρχα ἀυγάζεται ἀκτίσι· σήμερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησία, ἐπὶ τῇ σῇ ἀγαλλομένη μνήμῃ, τὸν σὲ
δοξάσαντα δοξάζει Κύριον. Σὺ γάρ, δι' ἐγκρατείας τῶν
τοῦ σώματος παθῶν κυριεύσας, ἀδούλωτος τὴν ψυχὴν
ἐγένου ταῖς τοῦ πλάνου προσβολαῖς, καὶ τῆς
ὁμοουσίου Τριάδος διαλάμπων ταῖς ἀρεταῖς, θείου
φωτὸς οἰκητήριον ἐχρημάτισας, μεγαλοκῆρυξ
γενόμενος. Αὐτῇ οὖν παριστάμενος ἀεὶ, πρέσβευε
ὑπὲρ τῆς ποιίμνης σου Ὅσιε

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτόν,
τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ
γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ
Συμεῶν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ'

ἀληθεία τῷ κόσμῳ φανέντα, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰῶνων Θεός, δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Απολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς διαλάμπων ἀρετῶν ταῖς ἀκτίσι, τοῦ ἐν τῷ στήθει τοῦ Δεσπότητος πεσόντος, ἐκ πόθου προσεπέλασας τῷ θείῳ φωτί· ὅθεν ὡς θεόπνευστος, Ἱεράρχης ἐμπρέψας, ἴθυνας τὴν ποιμνὴν σου, πρὸς νομὰς ἀληθείας. Καὶ νῦν δυσώπει πάντοτε Χριστόν, Πάτερ Βουκόλε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Κάθισμα Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Βουκόλος ὁ κλεινός, τοῦ Σωτῆρος τῆ ζεύγλη, λαοὺς ὑπαπαγών, τῆ χρηστῆ ἐκ τῆς πλάνης, καὶ σκότους ἠλευθέρωσεν, ἀγνωσίας τῆς χάριτος, καὶ ὁδήγησεν, εἰς

οὐρανῶν Βασιλείαν· τοῦτον ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν πόθῳ, ὡς ὄντως μακάριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Χορὸς Ἀγγελικός, ἐκπλητέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράζωμεν ὕμνον, ὁρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόνητον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς διανύσας, λυχνία φωτεινὴ, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐδείχθη ταῖς λαμπρότησι, ταῖς τῶν ἔργων φωτίζουσα, τὰ συστήματα, τῶν εὐσεβούντων παμμακάκαρ, καὶ διέλυσας, τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος, Βουκόλε Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, καίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀρετῶν μαρμαρυγαῖς, καθάπερ λύχνον φαιινόν, ἔξαστράπτοντα εὐρών, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, ὁ

Θεολόγος προστάτην σε ἀνέδειξε· θείῳ γὰρ φωτὶ, λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχὴν, τὸ πνεῦμά σου σοφέ, διὰ τῆς πίστεως, εἰς οὐρανοὺς ἀνέτεινας κάκειθεν, βυθὸν δογμάτων ἀνείλκυσας· διό σε Πάτερ, ἀνευφημοῦντες τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου, τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί, καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

Στ.: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις καθοπλισθεὶς, ἀσεβείας τὴν πλάνην κατέβαλες Ὅσιε· καὶ τῷ ἀϋλῷ φωτὶ τῶν θεουργιῶν ἐλλαμφθεὶς, ἄγγελος ἐν σαρκὶ ἐφάνης πανόλβιε, πολιτείας τύπος θεαρέστου καὶ ὑπογραμμὸς τῆ ποιμνῆ σου γενόμενος· ὅθεν, ἐπαξίως

ἐδόξασε τοῖς θαύμασι, σοῦ τὴν μνήμην τὴν πανίερον ὁ Κύριος, καὶ ἡμῖν δωρεῖται διὰ σοῦ ἴλασμον καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὑπαπαντῆς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.* Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Ῥδὴ α' Ἦχος γ' Ὁ Εἰρμός

Χέρσον ἀβυσσοτόκου πέδου ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥανάτῳσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεῶν, τῷ γήρα ἀνειμέναι, καὶ κνήμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, αὐθυβόλως κινεῖσθε Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν σὺν Ἀσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Τὸ Βουκόλου
μέγιστον ὕμνήσω κλέος. Ἰωσήφ.*

*Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας
ὁ Ἰσραήλ*

Ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις καὶ ἱεραῖς, καὶ φωσφόροις
λάμπυσι, λαμπρυνόμενος ἀεὶ, τὴν ἐμὴν καταύγασον
ψυχὴν, τὴν λαμπρὰν σου ἑορτήν, Πάτερ γεραίρουσαν.

Ὁλολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητός, ἀναδείξας Ἥλιος,
ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρετῶν ἐφαιδρυνε τὴν γῆν,
Ἰεράρχα τοῦ Χριστοῦ, Βουκόλε πάνσοφε.

Βίον ἀεὶ ἠγνισμένον καὶ καθαρὸν, καὶ κηλίδων
ἄμικτον, ἐνδεικνύμενος Χριστοῦ, ἱερὸν κειμήλιον
σοφέ, ἐγνωρίσθης ἐπὶ γῆς, Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίου

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενής, ὑπὲρ νοῦν ἐν
μήτρᾳ σου, σαρκωθείς θεοπρεπῶς, τοὺς βροτοὺς
ἔθέωσεν Ἀγνή, διὰ πλῆθος οἰκτιρισμῶν ὁ ὑπεράγαθος.

Ῥδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

*Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον
Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.*

Ὁ πρωτότοκος ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων, πρωτότοκος
νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χειρᾶς προτείνων
ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, πρωτόπλαστον
ἔμπαλιν ἐπανορθῶσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας
ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Υἱὸς ἡμέρας καὶ φωτός, γεγονὼς Ἱεράρχα, διὰ πόνων ἐνθέων, κατεσκήνωσας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν Ἁγίων, χάριτι λαμπόμενος.

Κηρύπτων μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριάδος οὐσίαν, τὴν πολύθεον πλάνην, ἐξερρίζωσας ἐκ γῆς, ὡς Ἱεράρχης σεπτός, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθῆς διάκονος.

Ὅδον ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι, δυσμενοῦς ἐπηρεΐα, καὶ προσήγαγες αὐτούς, οἷα ποιμὴν λογικός, σεσωσμένους, Λόγῳ ἀρχιποίμενι.

Θεοτοκίου

Λιμὴν γενοῦ μοι καὶ φρουρός, ταῖς δειναῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν ἀνενδότως, χειμαζομένῳ αἰεὶ, ἐν τῇ θαλάσῃ Ἀγνή, τῇ τοῦ βίου, μόνη ἀειπάρθενε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς.

Ἱερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐφωταγώγησας λαοὺς Ἱεράρχα, τὸ τῶν εἰδώλων σκότος τε ἠφάνισας αἴγλη ἰαμάτων δέ, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, λύσας μεταβέβηκας, πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν σὲ τιμώντων, Βουκόλε Μακάριε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς. Κατεπλάγη Ἰωσήφ
Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων
κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ
μου τὴν ἐκ Παρθένου, καὶ ταῦτα Συμεὼν
μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ
ἄνθρωπον, καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων
πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ
Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμός

*Ἐκάλυπεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ
γὰρ προελθῶν, τοῦ ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου
Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὄφθης ὡς βρέφος,
ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς
αἰνέσεως.*

Γηθόμενος Συμεὼν, τῶν ἀπορρήτων μύστα, ἡ
Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ὑφ' ἀγίου πάλαι κεκρημάτισαι
Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλίζου,
κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ἦν ἠλπισας Συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαίρων
ὑπόδεξαι Χριστόν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ θείου τὴν
παράκλησιν, τὸν νόμου Ποιητὴν καὶ Δεσπότην,
πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ
πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεὼν Λόγον τὸν ἄναρχον, μετὰ σαρκός,
ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχοούμενον, τὸν
αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα
αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τοῦ Ἱεράρχου. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ προγινώσκων σου, θεομακάριστε, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον καὶ τοῦ νοός, τὴν καθαρότητα, ἱεροκήρυκα σοφόν, ἱερῶς σε προχειρίζεται.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, λαμπαδουκούμενος, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, καὶ διὰ Βαπτίσματος, υἱοὺς ἡμέρας ἐκτελεῖς, Ἱεράρχα Παναοίδιμε.

Μυρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποίμνιον, τῶν ταράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾶν, τῆς ἀμώμου πίστεως, Ἀρχιερέων καλλονή, καὶ Ποιμένων ἀκροθίνιον.

Εὐρῶν σε χάριτι, περιαστράπτοντα, ὁ κλεινὸς Θεολόγος χειροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ Ἱερέα ἐκτελεῖ, ἱερὸν Βουκόλε πάνσοφε.

Θεοτοκίου

Γνωστῶς ἐν βάτῳ σε, Μωσῆς ἐώρακεν, ἱερῶς τυπουμένην τὴν τοῦ πυρός, μέλλουσαν λοχεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ᾧ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενου Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Συνεῖς ὁ θεῖος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν, πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατούμενον, ᾧ χαίροις, ἐβόα Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τόν Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτες, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ Θεομήτορος, πῦρ, ἔφη, βαστάξεις Ἀγνή, βρέφος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπίζοντα.

Ῥύπτεται Ἡσαΐας, τοῦ Σεραφίμ τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὡσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπίζοντα.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἱερωσύνης τὸ ἱερόν, ἔνδυμα φορέσας ἱερῶς, τοὺς ἀνιέρους ἐφώτισας, σέβειν Ἱεράρχα Μονάδα ἄκτιστον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, Βουκόλε πάνσοφε.

Στόματος λύκου τοῦ νοητοῦ, ἤρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θεηγόρου σου στόματος, καὶ αἵρετιζόντων Πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς σαῖς θεολογίαις, ἔφραξας στόματα.

Ταῖς φωτοβόλοις καταυγασθεὶς Ὅσιε τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδῆς ὄλος γέγονας, λάμπων ταῖς τῷ σκότει ἐνυπαρχούσαις ψυχαῖς, Βουκόλε, Ἱεράρχα θεομακάριστε.

Ὁ βδελυρὸς ἠττηται ταῖς σαῖς, ἱερολογίαις ἱεραῖς, Μαρκίων καὶ ἐξωστράκισται, πάσης ἀτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον ὁ λυσσώδης, Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίου

Νόμῳ τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερούσιος Θεός,
καινοτομεῖ παναμώμητε, σοῦ ἐκ τῆς νηδύος
ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος οὐσιώσας τὸ πᾶν βουλήματι.

Ῥοδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

*βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ
σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.*

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι
προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀρραγῆς
πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰῶνων σε
φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν
περιέθου.

Υἶὸν Ὑψίστου, Υἶὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον
γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν
εἰρήνῃ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐψοῦσαν ταπείνωσιν, καθαρότητα νοός, ἀγάπην
ἀνυπόκριτον, πίστιν ἐλπίδα ἔχων εἰλικρινῆ, Βουκόλος
ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδείχθη καταγώγιον.

Μεγάλως κοσμήσαντα, τῶν Σμυρναίων ἱεράν,
καθέδραν σε πανεύφημε, μυσταγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν
μετὰ σέ, ποιμένα Πολύκαρπον, τῇ χειρὶ σου Βουκόλε
τελειούμενον.

Νοήσας τὴν κλησίν σου, διὰ Πνεύματος Σοφέ, τὸν
μετὰ σέ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν θρεμμάτων καθηγητήν,

προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν
ἐξαστράπτοντα.

Θεοτοκίου

Ἡ πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς, τὴν πύλην
τὴν οὐράνιον, τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς,
διάνοιξον Δέσποινα, καὶ πυλῶν τοῦ θανάτου
ἐλευθέρωσον.

Κουτάκιον. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγίας τῷ τόκῳ σου, καὶ
χεῖρας τοῦ Συμεῶν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας
καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον
ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς
οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

*Κουτάκιον. Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ
ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ.*

Ὡς ἱεράρχην Ἐκκλησίας εὐφημοῦμέν σε, ὡς
μαθητὴν καὶ μιμητὴν Βουκόλε πάνσοφε, μαθητῶν
Χριστοῦ πρὸ πάντων ἠγαπημένου· μεθ' οὗ πρέσβευε
ῤυσθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε, ἐκ παντοίων ἀνάγκης καὶ
περιστάσεων, καὶ βοῶντάς σοι· Χαίροις Πάτερ
τρισόλβιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐδείχθης ἐν σαρκὶ θεοφόρε, ἰσαγγελον
βιώσας ἐν γῆ βίον· εἰς θεωρίας γὰρ ἐπίβασιν τὴν
πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε ἄγουσαν, καὶ ὡς τις ἄσαρκος

ἤρθης τῷ πνεύματι μετάρσιος, ἐμβατεύων εἰς τὰ
ἄδυτα καὶ ἀπόρρητα Θεοῦ μυστήρια· ὅθεν ἀκούεις·

Χαῖρε, πασῶν ἀρετῶν ταμεῖον·

χαῖρε, φωτὸς τοῦ θείου δοχεῖον.

Χαῖρε, ἱερὸν ἐγκρατείας ἐντρύφημα·

χαῖρε, ἀγνείας λαμπρὸν ἐνδιαίτημα.

Χαῖρε, λύχνε παμφαέστατε, καταυγάζων τοὺς
πιστοὺς·

χαῖρε, στύλε πυραυγέστατε, τὸν νέον Ἰσραὴλ
ὀδηγῶν.

Χαῖρε, ποιμένων ἀκριβέστατος τύπος·

χαῖρε, χαρίτων εὐωδέστατος κῆπος.

Χαῖρε, ἀστήρ Ἀσίας λαμπρότατος·

χαῖρε, φωστὴρ Σμυρναίων φαινότατος.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ Ἐκκλησία κοσμεῖται·

χαῖρε, δι' οὗ Χριστὸς ἀνυμνεῖται.

Χαίροις, Πάτερ τρισόλβιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου
Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θυηπόλος.

Ἄγρυπνός ἐστι καὶ θανὼν ποιμνης φύλαξ.

Ἄγλαδὸν ἠελίοιο φάος λίπε Βουκόλος ἔκτη.

Ἦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

*Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας,
καὶ Παρθένω, ἀκηράτω, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον*

ὕμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄδαμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἄδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὐα προσκομίσων εὐαγγέλια, Συμεῶν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορεύων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσόμενος Θεός, ἕως τοῦ Ἄδου ἤξει, αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πονηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· Εὐλογητὸς, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεῶν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, τὸν Υἱὸν ᾧ βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Δροσοβόλου μὲν τὴν κάμινου εἰργάσατο.

Συνετίζων ἀσυνέτους καταρτίζων δέ, τοὺς πλάνη ἐξοκείλαντας, Πάτερ ἔσωσας, καὶ Θεῷ προσῆξας καθαρούς, αὐτῷ μελωδοῦντας εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ἽΩραιώθησαν Παμμάκαρ σιαγόνες σου, τὴν σάρκωσιν κηρύπτουσαι, τοῦ δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, λάμπαντος ἡμῖν, πρὸς ὃν ἀνεβόας ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυριεύσας δι' ἀσκήσεως τοῦ σώματος, τῶν παθημάτων Ἐνδοξε, ἀκυρίευτος ταῖς τοῦ πλάνου ὄφθης προσβολαῖς, καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀπλανῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου

Λυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σου πανάμωμε, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ σωθέντες Κόρη διὰ σοῦ, βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς. Εὐλογητὸς ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Ῥδὴ η' Ὁ Εἰρμός

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεσιῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖου ὕμνου ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυποῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς θείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυποῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἴδού, Συμεῶν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον, τούτῳ πίστει μέλπωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυποῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται, πτῶσις ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυποῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Ἐκβλαστήσας ὡς φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ, ὀφειλόμενον ὕπνον δικαίοις ὕπνωσας, φέρεις δὲ

φυτόν, πρὸς τοῦ θεοῦ σου μνήματος, θαῦμα τοῖς ὀρῶσι, Βουκόλε θεοκήρυξ.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἱερὸν Ἱεράρχην σε προχειρίζεται, χρίοντα λαόν, ἱερῶς ἱερώτατε, Πρόεδρε Συμυρναίων, φωστήρ τῆς οἰκουμένης.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, θεῖος γεγονώς, μαθητῆς τοῦ ἐκλάμπαντος, ἐν θεολογίαις, Βουκόλε κήρυξ.

Θεοτοκίον

Ἱερῶς ἐμυεῖτο τὰ σὰ μυστήρια, προφητῶν Θεοτόκε ὁ θεῖος σύλλογος, πόρρωθεν μαθῶν, καὶ τρανῶς ἐκτιθέμενος, τὰς θεοσημείας, τοῦ θεοῦ τοκετοῦ σου.

Ῥδὴ θ'

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ. Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ῥδῇ ταύτῃ. Ἦχος γ' Ἀκατάληπτον ἐστι, τὸ τελούμενου ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεών, τὸν τοῦ νόμου Ποιητῆν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ᾧκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε, ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βασιάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, καὶ ἐβόα
πρὸς αὐτόν. Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὶς ἢ μυστική, ἢ τὸν ἄνθρακα Χριστόν,
συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, σὸ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηνθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῶ
προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός,
ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεὼν ὁ Ἰερεὺς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν,
ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῶ, νέον
βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοουργοῦ, ὅτι
εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμφ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ
Συμεών, ἀγκαλίζεται χερσί.

Δόξα...

Ἡ τῆ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς,
φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν...

Θεοτόκε ἢ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε
φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμός

Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ
πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἁγίου Θεῶ·
διὸ πρωτότοκου Λόγου, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκοῦμένου Μητρὶ, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζευγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφήτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἶῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεών, τοῦ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν' ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, ιεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἰεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ Ὁσία, καὶ Πρέσβυρα τῷ Δεσπότη, ἐν τῷ ναῷ διαρρήδην, τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Τοῦ Ἁγίου. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὡς φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἀστραπὴ Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμψας, καὶ πιστῶν διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς τοὺς ἀνεσπέρους, τόπους ἐσκήνωσας, μέλπων τρισαγίαις ἐν φωναῖς, Τριάδα ἄκτιστον.

Σαρκὸς καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, Ἰεουργέ, πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους γηθόμενος, μεταβέβηκας τάξεις θεούμενος, θέσει φαεινοτάτη· ὅθεν τὴν μνήμην σου, πίστει ἐκτελοῦμεν, ἐπὶ γῆς Βουκόλε πάνσοφε.

Ἡ γῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει σαφῶς, ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας, οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέρει τοῖς ἀπ' αἰῶνας θείαις

λαμπρότησι, κατηγλαϊσμένον, ἀληθῶς Βουκόλε
ἔνδοξε.

Θεοτοκίου

Φωνῇ Ἀγγέλου μεγάλης Ἄγγελον, βουλής Ἀγνῆ
Χριστοῦ Ἐμμανουήλ ἀποτέτοκας, τοῖς Ἀγγέλοις τοὺς
κάτω συνάπτοντα, μόνη πανύμνητε, μόνη αἰτία, τῆς
ἡμῶν Κόρη θεώσεως.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ποιμαντικῶς ὠδήγησας, πρὸς νομὰς εὐσεβείας, τὸ
τοῦ Κυρίου ποίμνιον, πάνσοφε, Ἱεράρχα, ἀποδιώξας
ὡς θῆρας, πᾶσαν αἵρεσιν· ὅθεν, νῦν ἐποπτεύεις, ἴλεως,
καὶ ἡμᾶς οὐρανόθεν, ὡς παρεστῶς, μετὰ τῆς Πανάγνου
καὶ Θεοτόκου, τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμακάριστε
Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκοτὰς ἀπορρήτως,
δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρθένου γεννᾶται καὶ
νηπιάζει ὁ Λόγος, τοῦτον δὲ ἐν ἀγκάλαις, Συμεῶν
ὑποδέχεται, ἅμα τε ὁ Πρεσβύτες, καὶ Γηραιά,
ἀνθρωπολογήσαντο ὡς Δεσπότη, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυον,
τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων ταῖς ἐπιλάμψεσι,
καταυγασθεῖς ἐδείχθης, Ἱεράρχης Κυρίου, λαμπρῶς
καταφωτίζων τὸ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας στερέωμα,

ταῖς τῶν δογμάτων ἀκτῖσι καὶ ταῖς αὐγαῖς, τῶν θαυμάτων ἱερώτατε. (Δίς)

Τῶν ἀρετῶν διανύσας ἀνεπιστρόφως ὁδόν, τὴν ἄγουσαν πρὸς θεῖαν, οὐρανῶν Βασιλείαν, πρόεδρε Σμυρναίων Βουκόλε σοφέ, ἐν αὐτῇ κατεσκήνωσας, μετὰ πάντων Ἁγίων ἐνδελεχῶς, ἱκετεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐνδιαθέτω σορογῆ σου Χριστὸν ἠγάπησας, ἐκ καθαρᾶς καρδίας, βδελυζάμενος πάντα, κόσμου τὰ ἡδέα ἐβόας δ' αὐτῷ, διαβητικῶς ὡς ἡ ἔλαφος πρὸς τὰς πηγὰς, τῶν ὑδάτων ἐπιποθεῖ, ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ σὲ ὁ Θεός.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἀνέτειλεν ἡμῖν ἡ πάνσεπτος μνήμη τοῦ θειοτάτου Ἱεράρχου, Βουκόλου τοῦ τρισμάκαρος· ἀνέτειλεν ὡς μέγας ἥλιος, καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα κατήστρεψε, τῶν δὲ πιστῶν τὰς διανοίας κατεφώτισε, μετάρσιον τὴν καρδίαν αἴρουσα πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Σωτῆρ Κύριον· διὸ ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Κύριε, ὁ ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων Σου δοξαζόμενος, σῶσον τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου, εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις Σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ

Συμεῶν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει οὐδὲ φαντασία, ἀλλ'
ἀληθεία τῷ κόσμῳ φανέντα, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ
αἰώνων Θεός, δόξα σοι. *Δοξολογία Μεγάλη καὶ
Ἀπόλυσις.*

